

บทที่ 1

บทนำ

การอบแห้งสำหรับเป็นกระบวนการที่มีศักยภาพสูงต่อการแก้ปัญหาผลผลิตสำหรับลั่นตลาดในฤดูกาลเก็บเกี่ยว รวมทั้งผลผลิตนอกฤดูซึ่งเป็นผลจากการใช้สารบินเตสเตรียมครัวเลขควบคุมการติดตอกออกผล ทำให้ผลผลิตสำหรับลั่นได้มีเก็บตลอดทั้งปี จากการศึกษาพบว่าผลผลิตของสำหรับลั่นทั่วประเทศในปี 2543 มีปริมาณ 358,420 ตัน และในปี 2545 มีการคาดการณ์ว่าผลผลิตของสำหรับลั่นใน 5 จังหวัดภาคเหนือคือ เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และ่น จะมีผลผลิตทั่วในฤดูและนอกฤดูสูงถึง 324,500 ตัน

กรมวิชาเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดมาตรฐานในการแก้ปัญหาสำหรับลั่นตลาดเป็น 3 ระยะ คือ 1.) มาตรการระยะสั้น ให้ขยายตลาดทั่วไปและนอกประเทศ จัดตั้งกองทุนสำหรับเพื่อเตรียมเชิงราคาและรับจำนำสำหรับแห้ง ประรูปสำหรับเพื่อเพิ่มมูลค่าและจัดตลาดนัดผู้ผลิตพับผู้บริโภค 2.) มาตรการระยะกลาง ถ่ายทอดความรู้เรื่องเทคโนโลยีการผลิต การประรูป การยืดอายุ การเก็บรักษา และสนับสนุนให้มีการพัฒนาการผลิตสำหรับให้ได้คุณภาพมาตรฐาน 3.) สำหรับมาตรการระยะยาว กำหนดเขตเศรษฐกิจสำหรับ เพื่อควบคุมการผลิตให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม สนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดกลางและห้องเย็น รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง คุณภาพดี มีความต้านทานโรคแมลงและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ

ในการปฏิบัติโดยทั่วไป การอบแห้งสำหรับทำได้ 2 วิธีคือ การอบทั้งเปลือกและการอบเนื้อสำหรับ ทั้งนี้การอบแห้งแบบทั้งเปลือกนิยมใช้เครื่องอบแบบกระดาษ (Batch dryer) หรือเตาแบบได้หัววัน ใช้น้ำมันโซล่าหรือก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิง สามารถอบได้ครั้งละประมาณ 2,000 กิโลกรัม ใช้เวลาในการอบแห้ง 48 – 52 ชั่วโมง ส่วนการอบแห้งเฉพาะเนื้อ นิยมใช้สำหรับในญี่ปุ่นที่มีคุณภาพดี เมื่อแกะเปลือกและคั่นควันเม็ดออกแล้ว ก็นำเข้าอบในเครื่องอบแบบถาด (Tray dryer) เครื่องอบที่เกษตรสร้างขึ้นมีขนาดบรรจุ 100 – 120 กิโลกรัม ใช้ฟืนหรือวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรเป็นเชื้อเพลิง ภายในเตาจะมีชั้นวางกระดังที่บรรจุเนื้อสำหรับอบ การควบคุมอุณหภูมิต้องอาศัยความชำนาญของผู้ดำเนินการ ใช้เวลาในการอบประมาณ 24 ชั่วโมง (รัตน์ , 2545)

การอบแห้งสำหรับเป็นปริมาณมาก จะพบปัญหาในการปฏิบัติและข้อบกพร่องของเครื่องฯ ได้แก่ การควบคุมอุณหภูมิ การกระจายอากาศร้อน ระยะเวลาในการอบ และชั้นตอนของกระบวนการอบแห้ง ตลอดจนการจัดชั้นคุณภาพที่ไม่ได้มาตรฐาน (วิไล , 2541) สำหรับการอบแห้งสำหรับ

แบบถ้าด พบว่ามีการกระจายของอากาศร้อนภายในห้องอบไม่สม่ำเสมอ ทำให้คุณภาพของผลผลิตที่ได้ด้อยลง ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องมีการสลับตำแหน่งของถาดบรรจุผลผลิต นับเป็นขั้นตอนที่ยุ่งยาก ต้องเปลี่ยนแรงงาน และสูญเสียความร้อนในขณะเปิดเครื่องอบ นอกจากนี้ยังทำให้ขาดความต่อเนื่องในการอบแห้งอีกด้วย (สุนีย์รัตน์, 2544) ดังนั้นการปรับปรุงระบบการกระจายอากาศร้อนเพื่อให้ผลผลิตที่บรรจุอยู่ในถาดแต่ละชั้นได้รับความร้อนโดยสม่ำเสมอ กันจะช่วยลดความสูญเสีย ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีคุณภาพดี และมีมูลค่าสูงยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิจัยและพัฒนาระบบการกระจายอากาศร้อนของเครื่องอบแห้งลำไยแบบแกะเปลือก
2. ศึกษาหาช่วงเวลาในการสลับทิศทางอากาศร้อน และความเร็วลมที่เหมาะสม
3. วิเคราะห์ต้นทุนและความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์สำหรับการนำไปประยุกต์ใช้งานจริง